

'Algerije heeft ook buitenlandse investeringen nodig'

door **Julie van Traa** in Algiers

Westerse ondernemers wagen zich weer in Algerije. Maar vooral voor de snelle winst, niet om te investeren.

„Algerijnen zijn net zo recht door zee als Nederlanders en je hebt hier evenveel files. Voor de rest is alles anders”, zegt Alwin Oud. Sinds september woont hij met zijn vrouw en vier kinderen in de Algerijnse hoofdstad Algiers.

Zijn werkgever, Hyva Group, had hem een bod gedaan: hij mocht een land uitkiezen waarover hij als zelfstandig ondernemer exclusiviteit van het importeurschap kon krijgen. „Doe mij maar Algerije heb ik toen gezegd. Iedereen gaat naar China en vergeet zijn buurman”, zegt hij gedreven. „Algerije is een opkomende markt met een miljardenoverschot aan olie- en gasdollars. Omdat mensen hier zo lang geteroerseerd zijn, is alles nog te creëren.”

De multinational Hyva maakt hy-

Alwin Oud: 'De Algerijnen vinden het geweldig dat ik hier investeer en mijn gezin laat overkomen.'

FOTO JULIE VAN TRAA

draulische systemen voor het kliepen van vrachtauto's. In januari 2006 begon Oud met zijn eigen bedrijf, 'Alwin Algerie'. Hij ziet de toekomst positief in: Algerije is één grote bouwput en dat geeft zijn bedrijf alleen maar werk.

Sinds het einde van de bloedige burgeroorlog eind jaren negentig investeert de overheid tientallen miljarden dollars in de bouw van honderdduizenden huizen, duizenden kilometers snelweg, universiteiten en ziekenhuizen. De infrastructurele projecten moeten de locomotief vormen voor de economie.

Kortzichtig, noemt ex-premier Ahmed Benbitour dit beleid echter. Hij vindt het onverstandig de nadruk te

leggen op infrastructuur, nu Algerije zoveel speelruimte heeft met zijn miljarden reserves. „De overheid zou veel meer moeten investeren in het productievermogen van de Algerijnse bedrijven zelf. Als we een autosnelweg bouwen, stel dan als eis dat buitenlandse bedrijven hun kennis overbrengen aan Algerijnse onderaannemers”, zegt hij. Hij doelt op de 1200 kilometer lange snelweg tussen oost en west die de Chinezen en Italianen aanleggen.

„De overheid denkt door geen eisen te stellen, buitenlandse investeerders te trekken. Maar dat klopt niet”, zegt Benbitour, die in 2000 acht maanden premier was. Hij noemt autofabrikant Renault als voorbeeld. Die verkoopt jaarlijks duizenden auto's in Algerije maar heeft in buurland Marokko een assemblagefabriek. Terwijl daar veel minder auto's worden verkocht. „Bij ons zijn buitenlandse ondernemers geen investeerders maar slechts verkopers”, concludeert hij.

Algerije exporteert rijkdom en importeert armoede, meent Benbitour.

Wandelen in het bos onder bewaking van politie

■ Het dagelijks leven is niet altijd makkelijk in Algerije, zegt Alwin Oud. „Je moet tegen de omstandigheden kunnen.” Het gevaar van aanslagen bestaat

nog steeds. Oud wil niet naar een bos waar honderdduizend mensen lopen met om de honderd meter een politieagent, of naar een vijfsterrenhotel,

afgeschermd van de rest. Toch voelt hij zich niet onveilig. „Wij zien minder gevaar dan Algerijnen. Die hebben jaren onder terreur geleefd.”

In 2005 bestond 98,3 procent van de export uit gas en olie, grondstoffen die nooit kunnen worden hergebruikt. Algerije betaalt met deze export bijna alle import. „En wat importeren we? Alles, van consumentenproducten tot Chinese arbeiders. Die bouwen huizen voor ons terwijl veel Algerijnen werkloos zijn.”

Algerije is een rentenierstaat. De rentevoet is 52 procent, van elke honderd dinar houdt de staat er 52. Daarvan investeert ze 30 dinar en spaart 22 dinar. De Algerijnse centrale bank heeft op dit moment zo'n zeventig miljard dollar in kas. „Dat is heel veel. Waarom sparen we zoveel? Leen geld aan Algerijnse be-

drijven”, beveelt Benbitour aan. Maar hij is niet pessimistisch: „Alle voorwaarden zijn er om van Algerije een gezonde economie te maken.”

Importeur Alwin Oud, die eigen kapitaal heeft geïnvesteerd in zijn bedrijf, herkent zich in de analyse van Benbitour. Hij ziet dat veel buitenlandse bedrijven zaken komen doen en snel weer vertrekken. Eén van de successen van zijn bedrijf is dat hij service levert. Als een machine kapot gaat, stuurt hij iemand om hem te repareren. „Ik doe niet aan hit- en runpolitiek. Algerijnen vinden het geweldig dat ik hier mijn geld investeer en mijn gezin laat overkomen. Dat geeft vertrouwen.”